

**Posudek vedoucí práce na bakalářskou práci Michala Karase
s názvem „Svaz přátel SSSR v Československu“**

Kolega Michal Karas si zvolil za téma práce jeden ze spolků, který působil v meziválečném období a byl navázán na levicové politické strany. Hlavním cílem jeho práce je zmapovat archivní prameny, dobový tisk a sekundární literaturu, který ke spolku existuje.

Autor práci pojal poměrně široce a v úvodní části se v obecných souvislostech věnuje postavení Sovětského svazu v letech 1922 – 1948, československo-sovětským vztahům v témže období – tedy spíše tématům československé, popř. obecné historie, a méně pak spolkům a pramenům k poznání historie spolků u nás. Dovedla bych si představit např. kapitolku s rozbohem písemností, které spolky obecně ve sledované době produkovaly v rámci své činnosti, což je dost zmapované téma. Hodnotím pozitivně, že i v těchto obecnějších částech odkazuje na písemné zdroje a jejich edice – např. s. 27, zmínka o vydání smlouvy z roku 1943 apod. Hlavní část bakalářky je podrobně věnována činnosti Svazu přátel SSSR s využitím dostupných pramenů, kterých bohužel není mnoho. Tím více vynikne píle diplomanta, který opravdu střípky skládá do mozaiky, porovnává s dobovým tiskem a literaturou. Samozřejmě vždy může být uděláno i více. V předkládaném případě je opravdu vidět snaha popsat co nejdětailněji spolkové aktivity Svazu.

V podstatné části práce prezentuje významné osobnosti, spojené se Svazem. Nutno říci, že ne všechna literatura, citovaná k prezentovaným osobnostem, splňuje přísná kritéria pro odborný text (Nováček, 1974), bohužel je pravdou, že k některým dílčím tématům je dostupná literatura opravdu převážně poplatná době vzniku.

Z konkrétních připomínek snad jen:

V seznamu primárních pramenů (s. 90) uvádí NA, nezpracovaný – co??

Bakalářka je psána, čtivě, zajímavě, možná místy spíše publicistickým stylem, což bych viděla jako určité mínus práce. V podstatě nenajdeme gramatické chyby, což bohužel v dnešní době vůbec není pravidlo. Asi bych preferovala užší koncentraci na téma, více pojednat o pramenech, jejich typech a možnostech (či neexistenci, tedy jaké písemnosti mohly z činnosti spolku vzniknout a jaké informace z nich bylo možné zjistit). Vzhledem k tomu však, že autor i s málem pramenů, které v archivech při průzkumu našel, dokázal velmi dobře pracovat, vyhodnotil je a zařadil do kontextu, tento z mého hlediska nedostatek práce nebudu hodnotit tak negativně, jak by jindy bylo třeba.

Z formálního hlediska splňuje též všechny náležitosti, má pečlivé citace, přílohy (popsané), které dokládají obsah práce z různých hledisek.

Kolegovi Karasovi se podařilo přes mnohé překážky, způsobené zpravidla nepřístupností pramenů, naplnit vytčený cíl bakalářské práce. Práci doporučuji k obhajobě a přes výhrady k šířeji pojatému tématu si dokážu představit hodnocení až výborná – v závislosti na průběhu obhajoby.

Praha 23. 8. 2018

PhDr. Milada Sekyrková, CSc.